

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

قونزووت له نوێژداو

کورتە باسیک

دانانی

سید محمد سید اسماعیل سید عمر

پیشنوێزی مزگەوتی فرقان

هه‌ولێر

قونہوت لہ نویژداو

کورته باسیک

دانانی

سید محمد سید اسماعیل سید عمر

پیشنوئی مزگه وتی فرقان

هه ولیر

تییینی:

مامۆستا سید محمد سید اسماعیل ئەم

بابەتە ی بە عەرەبی نووسیوه، عمر سید

محمد کردووێه ته کوردی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير

الأولين والآخرين وعلى آله وصحبه اجمعين، وبعد...

ماوہیہ ک بوو تیبینی تہوہم دہ کرد سہ بارہت بہ
مہشروعیہ تی قونووت لہ نویژی بہ یانیاندا پرسینہوہ ہہیہ؛
ہہبوو حمزی دہ کرد روون کردنہوہی زوڑتر لہم بارہیہوہ بیسی
وہک تہوہی بلیین لہ وہ لامی سہرپیی زیاتر بی، ثارہزووی
تہوہشی دہ کرد بہ لگہی دیاری بو دہستنیشان بکری۔ ہہر لہم
ہوارہ چہند برایہک داوایان لی کردم شتیکیان بو بنووسم۔ جا
ہہرلہ ہہولی وہ لامی تہو برایانہ کہوتمہ سہر تہو فیکرہی تہم
بابہتہ بکہمہ نامیلکہیہک و مہشروعیہ تی قونووت لہ نویژی
بہ یانیاندا روون بکہمہوہو تہو بیرو رایانہی سہبارت بہ
قونووتہوہ ہہن بہ پیی تواناو بہ پیی گرنگیان بہ دیاریان بخہم،
دیسان ہہر لہ گہل تہم بابہتہ قونووتی نویژی کارہسات و

قونووتی نویژی (وتر)یش که پیوه‌ندیدارن له‌گه‌ل یه‌ک ب‌خه‌مه
به‌ر هه‌ولی روون کردنه‌وه‌یه‌کی خیرا. ئومیدیشمان سوودی
موسلمانان و ره‌حم و ره‌زامه‌ندی خودای په‌روه‌رد‌گاره.

اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ

قَانِتُونَ﴾ (البقرة: ١١٦).

﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ

قَانِتِينَ﴾ (البقرة: ٢٣٨).

﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ

بِالْأَسْحَارِ﴾ (آل عمران: ١٧).

﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ

الرَّاكِعِينَ﴾ (آل عمران: ٤٣)

- ﴿فَالصَّالِحَاتِ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ﴾ (النساء: ٣٣)

- ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل: ١٢٠).

- ﴿وَمَنْ يَفْتَنِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَتَعْمَلْ صَالِحاً نُؤْتْهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقاً كَرِيماً﴾ (الأحزاب: ٣١).

- ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ (الأحزاب: ٣٤).

- ﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِداً وَقَائماً يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ (الزمر: ٩).

- ﴿عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يَبْدُلَهُ أَزْوَاجاً خَيْراً مِنْكَ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيَّابٍ وَأَبْكَارٍ﴾ (التحریم: ٥).

﴿ومريم ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا فيه من روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه وكانت من القانتين﴾ (التحریم: ١٢).

وشه‌ی (القنوت) یانی چی؟

بەر له‌وه‌ی بچینه ناو بابته‌که‌وه به پتوێستی ده‌زانم
چهند دێرێک له ده‌رحه‌قی مانایه زمانه‌وانی یه‌که‌ی وشه‌ی
قونوت بنووسم؛ تا شێوازی به‌کارهێنانه فهره‌نگی یه‌که‌ی وه‌دیار
بکه‌وێت و بپێته مایه‌ی زیتر روون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستی
بابته‌که‌ی ئهم نامیله‌که‌یه.

له فهره‌نگی (لسان العرب)^١ له ئه‌لقه‌ی پیتی (ق)دا،
وشه‌ی (القنوت) ناوزده کراوه؛ وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ وشه‌یه‌کی فره
واتایه، بۆ چهند مانایه‌کی جودا جودا به‌کار دێت و هه‌موویان
له‌گه‌ڵ ئه‌و مانایانه‌دا ده‌گونجین که له قورئانی پیرۆزو
فهرمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و، قسه‌و نووسینی زانییه زمان
پاراوه‌کانه هاتوون؛ مانایه‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

هه‌وگرتن له قسه‌و بێ ده‌نگ بوون، نوێژ کردن، دوعا کردن

---

^١ لسان العرب المحيط للعلامة ابن منظور.

له نوێژدا، مل کهچ کردن له نوێژدا، دان پێدانان به بهندایهتی بۆ
خودا، تاعهت کردن و راوهستان و درێژه‌دان به راوهستان.

خودای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ده‌فرموی: ﴿وَقَوْمُوا
لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ لێ‌به‌دا وشه‌ی (قانتین) که کۆی (قانت)ه‌و
(قانت)یش داری‌تراوێکی وشه‌ی قونووته به‌مانای قسه نه‌کردن و
بێ ده‌نگی‌یه. (زید کورپی ارقم) ده‌فرموی: پێشتر، ئێمه له
نوێژدا قسه‌مان ده‌کرد، به‌لام هه‌ر که ئهم نایه‌ته هاته خواره‌وه
ئە‌وا له نوێژدا بێ ده‌نگ بووین و قسه‌مان له‌خۆ قه‌ده‌غه کرد.

له پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌گیرنه‌وه ((أَنَّهُ قَنْتَ شَهْرًا فِي
صَلَاةِ الصُّبْحِ بَعْدَ الرُّكُوعِ يَدْعُو عَلَى رِجْلٍ وَذِكْرَانَ)) واتا
یه‌ك مانگ له نوێژی به‌یانیا‌ندا له‌دوای روکوعدا دو‌عای کردوه؛
دو‌عای له‌هۆزی (رعل) و (ذکوان)^٢ کردووه. وشه‌ی (قنت)
لێ‌به‌دا له‌گه‌ڵ وشه‌ی (دو‌عای کرد) هاو واتایه.

(أَبُو عُبَيْدَةَ) ده‌فرموی ب‌ه‌چه‌ی وشه‌ی قونووت له زۆر

---

^٢ رعل و ذکوان، ناوی دوو هۆزن.

شتدایه، لهوانه: راوهستان، که چهند فهرمووده یه کی پیروژ لهم
 باره یه وه همن واتا وشه ی قونووتیان تیادا به مانای راوهستان
 هاتووه چونکه نویژکمر شه وه خته ی دو عایه که ده کات به
 پیوه یه وه له حاله تی راوهستاندایه که له (اعتدال) ی دوا ی
 روکوعه.

(جابر) خودای لی رازی بی ده فهرمو ی له پیغه مبهریان
 پرسى: کامه نویژ له هه موو نویژان خیری زیاتره؟ فهرمووی شه
 نویژه ی قونووته که ی دریژ بی که له فهرمووده که دا بو شه مانایه
 (طول القنوت) هاتووه، (طول القنوت) یش به مانای (طول
 القيام) ه واتا راوهستانی زورو دریژه دان به راوهستان.

هه ندی جار به مروقی نویژکمر ده گوتری (قانت) وشه ی
 (قانت) یش داریتراویکی وشه ی قونووته هه وه کو لهم
 فهرمووده یه دا دیاره که ده فهرمو ی: ((مثل المجاهد في سبيل الله
 كمثل القانت الصائم)) واتا وینه ی شه که سه ی له پتی خوا دا
 غمزا ده کات و خه باتگیری ریگه ی خودایه؛ وینه ی نویژکهری
 پژوووگره.

فەرمودە یەکی دیکە ی پێغه مەسر ﷺ هەیه دە فەرموی: ((تَفَكَّرْ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ قَنُوتِ لَيْلَةٍ)) واتا یەك سەعات بیر کردنەوه لە زات و سیفەت و توانستی بێ پایانی خودا؛ خێری لە نوێژی یەك شەوی تەواو زیاترە، لێرەش وشە ی قونووت بە مانای نوێژ هاتووە.

خودای گەورە لە قورئانی پیرۆزدا لە نایە تیکی دیکەدا دە فەرموی ﴿كُلُّ لَه قَانْتُون﴾ لێکدانەوه کە ی لەوه دایە کە دە لی هەموویان لە بو ئەو (واتا لە بو زاتی خودا) گوێڕایە لێ و لە تاعەتدان، جا بە پێی ئەم داڕێژراوەش کە وشە ی (قانتون) ه ئەوا لێرەدا قونووت بە مانای تاعەت کردن هاتووە^۳.

هەر لە مانایە کانی وشە ی قونووتدا بە پێی زانیسی زمانەوانان ئەوا (الشیخ الحافظ زین الدین العراقی) پارچە شیعرێکی سەبارەت بە فرە مانایی وشە ی قونووت ڕێکخستووە کە ئەمە دە قە کە یە تی:

^۳ تا ئێرە لە (لسان العرب) وەرگیراوە.

ولفظ القنوت عدد معانیه تجد   مزیداً علی عشر معان مرضیه
 دعاء خشوع والعبادة طاعة   إقامتها إقراره بالعبودیه
 سکوة صلاة والقيام وطوله   کذاک دوام الطاعة الرابع الغنیه
 واما، بیژهی قونووت مانایه کانی زیاتر له ده مانای
 پهسهندن؛ دوعایه، مل کهچ بوون بوّ ذاتی خودایه، خودا
 په‌رستی‌یه، تاعهت کردنه، هه‌لستان به تاعهته، دان پیدانانی
 به‌نده‌یه به به‌ندایه‌تی بوّ خودا، بیّ ده‌نگ بوونه، راوه‌ستانه،
 دریژه پیدانی راوه‌ستانه هه‌ر وه‌ها به‌رده‌وام بوونی سه‌ر تاعهته.
 نه‌مانه مانایه زمانه‌وانی‌یه‌کانی وشه‌ی قونووتن که هه‌ر
 یه‌که له شویتنی تایبه‌تی و گونجاوی خو‌ی‌اندا له رسته‌دا ریکن.

وشه‌ی (القنوت) وه‌کو زاراوه

همرچی مانای زاراوه‌یی وشه‌ی (القنوت) ه ته‌وا به‌پیتی
زانستی شهرع له‌نیو ته‌م پیناسه‌یه‌دا به‌دیاری دیاره که ده‌لی:
قونووت چند ویردیکی تایبه‌تی‌یه‌و له شوینتیکی تایبه‌تیداو
بریتی‌یه له هه‌ندی دوعا و زیکری خودا.

مه‌به‌ست له‌م پیناسه‌یه ته‌وه‌یه وه‌ختی نوژکر له
روکوعدا قیت ده‌بیته‌وه هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کاته‌وه‌و
دوعایه‌ک هه‌یه (له لاپه‌ره‌کانی داهاتوودا ده‌ینووسین)
ده‌یخوینتی، که ته‌واو بوو ته‌وسا ده‌چیته سه‌جده. جا مانایه
شهرعی‌یه‌که‌ی، که لی‌ره‌دا مه‌به‌سته، له‌گه‌ل هه‌موو مانایه
زمانه‌وانی‌یه‌کاندا ده‌گونجی به‌لام له هه‌ندیکیاندا دیارتر دیاره
وه‌ک له هه‌ندیکی دیکه‌یاندا به تایبه‌تی له‌و مانایه‌ی دوعا کردن
ده‌گرته‌وه.

سه‌باره‌ت به شوینی قونووت خویندنیش هه‌ر وه‌کو

گوتمان له دواى روکوع دايه به لام نيمامى (أبو حنيفة) و چهند
زانای دیکه لهو بر وایه دان که له پیش روکوعدا ده بیت تمویش له
نوښږى (وتر) دا همر وه ک له لاپهړه کانی داهاتوودا روونیان
ده کهینه وه.

قونووتی نوٲیڙی به یانیان و

دووبیروړا

مرؤقی زاناو زانست پمروه له نیو یارانۍ پیغه مېمردا ﷺ
له نیو زانیانی سمرده می دواۍ نهوان و، شمرعزانه پیشینه کان و
زانیانی دواۍ نهوانیش؛ هموویان سبهارهت به مەشروعۍ به تی
قونووت له نوٲیڙی به یانیاندا بوونه ته دوو تاqm و دوو بسیروړا
﴿وَلِكُلٍّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا﴾^۴. همر تاqmیکیش لهم دووانه به لگه
له نیو فمرمووده و رهفتاره کانی پیغه مېمردا ﷺ داو، به لگه له نیو
رهفتاری یاوهران و زانیاه پیشینه کان ده کاته کوله گمی راستیی
بیر بوچوونی خوی.

پهنا به خوا سمره تا نه و فمرمووده پیروزانه دهنوسین
خواهونی همدووو بیر که، بسیروړای خویان لی هه لیٲنجاوه و

---

^۴ سوره تی البقرة ۱۴۸.

کردوویانه ته سهرچاوه ی حوکم لیدان و به لگه ی بۆجوونی خۆیان.
 له پاشدا ههلبژارده له نیۆ ئەم دوو بیرو رایه ده خهینه پروو که
 ههلبژارده ی لایه ن زانای لیتۆژهرن، ئەویش به پیتی تیگه یشتن و
 ده رک پێ کردنی خۆیان؛ ههلبژاردنه که یان لهو فهرموودانه دا
 کردووه، ئینجا هه ر له نیۆ فهرمووده ی یاوه راندا و له نیۆ
 فهرمووده ی ئەو زاتانه ی؛ پیغه مبه ری مه زن ﷺ له نیۆ هه موو
 یاوه راندا په نجه ی ستایشی بۆ ئاماژه کردوون؛ به لگه ی دیکه
 ده هیئینه وه که ده بنه سه لمیئهری بیرو رای ئیمه له سه ر
 مه شروعی به تی قونووتی نوێژی به یانیان.

بیرو پای یه که م

خاوه‌نی نهم بیرو پایه ده‌لین قونووت له نویژی به‌یانیندا
سوننه‌ته، نه‌گمر نویژکمر بیخویننی نه‌وا له لایمن خوداوه
پاداشتیکی زوری لی دیتته به‌ره‌هم، به‌لگه‌ش بو بیرو پایه‌کیان
له چه‌ند فمرموده‌یه‌کی پیغه‌مبیره‌وه ده‌خوازن، که نهم
فمرمودانه‌ی خواره‌وه فمرموده‌ی دیاری نهم بابه‌ته‌ن:

عن أنس رضی الله عنه انه قال: ما زال رسول الله ﷺ يقنت في
صلاة الصبح حتى فارق الدنيا. رواه الدارقطني والحاكم
وعبدالرزاق °.

له نه‌نمس خودای لی رازی بی ده‌گیترنه‌وه فمرموویه که
پیغه‌مبهری خودا ﷻ هتا نه‌و کاته‌ی مال‌اوایی له دونیا کرد
دوعای قونووتی له نویژی به‌یانیندا همر ده‌خویند.

عن أنس رضی الله عنه أن النبي ﷺ قنت شهراً يدعو عليهم ثم

° التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول ج ١.

ترك، فاما في الصبح فلم يزل يقنت حتى فارق الدنيا. حديث صحيح^٦.

واته له نهـمس خودای لی رازی بی ده گپرنهـوه که پیغه مبهر علیه السلام یهـک مانگ قونووتی کردووه و دوعای لی کردوون^٧، پاشان وازی هیـنا به لام له نویژی به یانیاندا هـتا کچی دواپی کرد نهـوا دوعای قونووتی هـر ده خویند. فرموده که له جوړی (صحیح) ه کومه لیک له زانیانی فرموده ی پیغه مبهر به (صحیح) یان دناوه، له وانه (ابو عبدا لله) و (الحاکم) و (البیهقی) و هـروهـا (الدارقطنی) ش ریوایه تی کردووه.

روی البیهقی عن عمر رضی الله عنه من طرّق وعن عبدا لله بن معقل التابعی قال: قنت علی رضی الله عنه فی الفجر. رواه البیهقی وقال هذا عن علی صحیح^٨.

(البیهقی) له نیمامی عومر خوا لی رازی بی به چهند

---

^٦ المجموع شرح المذهب للإمام النووي ج ٣ ل ٤٩٣.

^٧ دوعای له هـوزه کان کردووه.

^٨ المجموع ج ٣.

يقنت في صلاة الصبح. رواه أبو داود^{١٠}.

له (البراء) ده گيړنه وه فەرموويه كه پيغه مېهر ﷺ له
نوږي بهيانيان و نوږي مه غريدا قونووتي ده خوښند، هەر له
(البراء) وه له ريوايه ټيكي ديکه دا لتي ده گيړنه وه فەرموويه
پيغه مېهر له نوږي بهيانياندا قونووتي ده خوښند.

٦) أخبرنا اسماعيل بن مسعود قال حدثنا بشر بن
المفضل عن محمد بن سيرين قال حدثني بعض من صلى مع
رسول الله ﷺ صلاة الصبح فلما قال سمع الله لمن حمده في
الركعة الثانية قام هنية. رواه النسائي وأبو داود^{١١}.

(اسماعيل کوري مسعود) بږي گيړاينه وه گوتي (بشر
کوري المفضل) له (محمد کوري سيرين) ي بيستوه گوتويه تي
هه ندي له وانه نوږي بهيانيان له گهل پيغه مېهر ﷺ دا کردوه
قسه يان بږ کردووم و گوتيان وه ختي پيغه مېهر له رکاتي دووهم

---

^{١٠} هه مان سه رچاوه.

^{١١} هه مان سه رچاوه.

گوتی (سمع الله لمن حمده) تَوَزَّيْكَ راوه ستا.

(۷) حدثنا حماد بن زيد عن أيوب عن محمد قال سئل أنس أقت النبي ﷺ في الصبح؟ قال نعم، فقل أوقنت قبل الركوع؟ قال قنت بعد الركوع يسيرا. رواه البخاري^{۱۲}.

(حماد کوری زید) قسهی بو کردین که له (ایوب) ای بیستوه تهویش له (محمد) ای بیستوه که گوتوویه له نه نه سیان پرسی نایا پیغه مبه ر قونووتی کردووه؟ فهرمووی به لی. پییان گوتووه له پیش روکووع؟ فهرموویه تی له دوای روکووع به که میک.

(۸) حدثنا أبو الوليد قال حدثنا شعبة عن ثابت قال كان أنس - ولأبي ذر كان أنس بن مالك - ﷺ ينعت لنا صلاة النبي ﷺ فكان يصلي فإذا رفع رأسه قام حتى نقول قد نسي - أي وجوب الهوى - أو أنه في صلاة أو ظن أنه وقت

^{۱۲} التاج ج ۱.

القنوت^{۱۳}.

(ابو الولید) قسه‌ی بۆ کردین که له (شعبه‌ی کوپی ثابت) ای بیستوه گوتوویه، نه‌هس کوپی مالیک -خودا لێی رازی بێ- باسی نوێژی پیغه‌مبهر ﷺ بۆ کردین؛ ده‌لێ وه‌ختیک نوێژی ده‌کرد هه‌ر که سه‌ری به‌رز کرده‌وه راوه‌ستا به‌ شیویه‌ک ده‌مانگوت: یا له‌بیری کردوو له‌ناو نوێژدایه‌ یا گومانی له‌ داها‌تنی وه‌ختی قونووت هه‌یه.

(۹) حدثنا نصر بن علي الجهضمي حدثنا سهل بن يوسف حدثنا حميد عن انس بن مالك قال سئل عن القنوت في صلاة الصبح فقال كنا نقنت قبل الركوع وبعده. رواه ابن ماجه^{۱۴}.

(نصر کوپی علی الجهضمی) له (سهل کوپی یوسف) و نه‌ویش له (حمید) ای بیستوه که له نه‌هس کوپی مالیک ده‌گێڕنه‌وه که ده‌رباره‌ی قونووتی نوێژی به‌یانیان پرسیا‌ری لێ

^{۱۳} ربوایه‌تی البخاری.

^{۱۴} ارشاد الساری لشرح صحیح البخاری ج ۲.

کراوه فہرموویہ لہ پیش روکوع و لہ دواى روکوع قونووتمان
دہ کرد.

ہمروہا (القسطلانی) لہ رافہی (البخاری) دہ لی نہمہ
راستہ کہ (أبو هريرة) لہ سہردہ می ژانی پیغہ مبہر علیہ السلام
لہ دواى وہ فات کردنی پیغہ مبہر قونووتی نویژی بہ یانیانی
کردوہ.

لہ کاتیکیشدا تییینی نہوہ دہ کریت کہ (أبو هريرة)
خوی نہو راستی یہی دہریریوہو گوتوویہ کہ نہو لہ ہمموو کہس
زیاتر شارہ زای نویژ کردنی پیغہ مبہر علیہ السلام. جا نہم کردارہی لہ
نویژو نہم گوتنہی؛ بہ لگہی مہشروعیہتی قونووتی نویژی
بہ یانیانن.

(۱۰) وللبيهقي عن ابن عباس رضي الله تعالى عنهما
كان رسول الله ﷺ يعلمنا دعاء ندعو به في القنوت من صلاة
الصبح.

(البیهقی) لہ (ابن عباس) ی دہ گیریتتہوہ (خودایان لی
رازی بی) فہرموویہ پیغہ مبہر علیہ السلام دوغایہ کی فیّر کردین لہ

قونووتی نویژی به یانیاندا دوعای پی بکهین.

نهوانه‌ی رابرد، نهو فەرموودانه بوون بوونه‌ته به‌لگه‌ی
نهوانه‌ی دان به مه‌شروعیه‌تی قونووتدا ده‌هینن له نویژی
به یانیاندا، جگه لهم فەرموودانه‌ش فەرمووده‌ی دیکه هەن به
شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ مه‌شروعیه‌تی قونووتی به یانیانیان لی
ده‌فامریتته‌وه به‌لام نه‌وه‌نده‌ی نه‌وانه به‌لگه‌دار نین چونکه نهو
فەرموودانه‌ی سه‌روه به ئاشکرایه‌ی مه‌شروعیه‌تی قونووت
ده‌سه‌لمینن، بۆیه هەر نه‌وه‌نده‌مان به پتویست زانی ریزیان
بکهین.

سه‌رباری نه‌م به‌لگانه، ده‌لێین نهو زاتانه‌ی گوتوویانه
قونووت له نویژی به یانیدا سوننه‌ته بخویندری نه‌وا زۆرن، له‌وانه:
هەر چوار خه‌لیفه‌کانی راشیدین (أبو بکر الصديق و
عمر الفاروق و عثمان ذو النورین و علي المرتضی) خودایان
لی رازی بی، بێجگه له‌و زاتانه زۆری دیکه له یاه‌وه‌رانی

پيغمه مېهر ﷺ همر له سمر نهو بيرو رايهن، وهكو^{۱۵} :

عمار كورې ياسر) و (أبي كورې كعب) و (أبو موسى
الأشعري) و (عبدالرحمن كورې ابي بكر الصديق) و (عبدالله
كورې عباس) له ريوايه تيكدواو (أبو هريرة) و (البراء كورې
عازب) و (أنس كورې مالك) و (أبو حليلة كورې معلا كورې
الحارث الأنصاري) و (خفاف كورې ايماء كورې غفلة) و (أبو
عثمان النهدي) و (أبو رافع الصائغ). له تاييعة كانيش وهكو
(سعيد كورې المسيب) و (الحسن كورې الحسن) و (محمد كورې
سيرين) و (أبان كورې عثمان) و (قتادة) و (طاوس) و (عبيد
كورې عمين) و (الربيع كورې خيثم) و (أيوب السخيتاني) و
(عبيدة السلماني) و (عروة كورې الزبير) و (زياد كورې
عثمان) و (عبدالرحمن كورې ابي ليلي) و (عمر كورې
عبدالعزیز) و (حميد الطويل).

همروه ها له نيتو پيشه وایان و زانایانی شهر عدا گه ليکیان

^{۱۵} جامع الترمذي مع شرحه تحفة الأحوذی ج ۲.

دانیان به مهشروعییهتی قونووتی بهیانیاندا هیناوه، لهوانه:

(ابو اسحاق) و (ابو بکر کورپی محمد) و (الحکم کورپی عتیبة) و (حماد) و (مالك کورپی انس) و جگه لهوانهش (الأوزاعي) و (الشافعي) و یاوه ره کانی و (الثوري) له دوو ریوایه تاندا، ههروه ها خه لکی حیجازو زۆربهی خه لکی شامیش. بیتجگه لهو هه موانه ی ناومان بردن خه لکی دیکه ی زۆرتیش هه ن لایه نگر ی بیروپای نهو تا قمه ن؛ سه رچاوه ی نه مه ش نه وانه ن نهو فدرموودانه یان راڤه کردووه و مانایه کانیان لیک داوه تهوه بو نمونه وه ک (تحفة الأحوذی)؛ بهرگی سییه م.

بیرو پای دووهم

همرچی خاوهنی نهم بیرو رایمن، نهما قونووت له نویتوی بهیاناندا به سوننهت دانانیتن؛ بۆ سهلماندنی نهم بیرو رایهشیان چهند فرمودهیهک دهکهنه بهلگه، وهکو نهموانهی دی:

(۱) عن أنس رضی اللہ عنہ أن النبي ﷺ قَنَتَ شهراً بعد الركوع يدعو على أحياءٍ من العرب ثم تركه. رواه البخاري ومسلم^{۱۶}.

له نهمس دهگێرنهوه که پیغه مبه ﷺ یهک مانگ له دواي روکوعدا قونووتی کردووهو دوعای له هندی هۆزی عمره بان کردووه پاشان وازی هینا.

(۲) حديث أبي هريرة رضی اللہ عنہ أن النبي ﷺ قَنَتَ بعد الركوع في صلاة الصبح شهراً يدعو لفلان وفلان ثم ترك

---

^{۱۶} المجموع ج ۳.

الدعاء عليهم. رواه البخاري ومسلم^{١٧}.

(ابو هريرة) خودای لی رازی بی ده فهرموی:
پیغمبر ﷺ یه ک مانگ له نویژی به یانیدا قونووتی ده کردو
دوعای له فیلان کس و فیلان کس ده کرد، پاشان وازی له
دوعاکردن هینا لیان.

(٣) حدیث سعد بن طارق رضی الله عنه قلت لأبي، يا أبا
صليت خلف رسول الله ﷺ وأبي بكر وعمر وعثمان وعلي
فكانوا يقتنون في الفجر فقال أي بني فحدثني وفي رواية أي بني
محدث. رواه النسائي والترمذي، حديث حسن صحيح^{١٨}.

ئهم فهرموده یه (سعد کوری طارق) ده یگێرتیه وه
ده لی: گوتمه باوکی خۆم؛ بابه تۆ له دوا ی پیغمبر ﷺ نویژ
کردووه وه دوا ی ئیمامی (أبو بکرو عمرو عثمان و علي) ت
نویژ کردووه، ئه وانه له نویژی به یانیدا قونووتیان ده کرد؟ گوئی

---

^{١٧} هه مان سه رچاوه.

^{١٨} الترمذي ج ١.

کورم نه مه تازه داهاتووه، واتا نه یان کردووه.

(۴) حدیث ابن مسعود رضی الله عنه قال ما قنت رسول الله ﷺ في شيء من صلاته^{۱۹}.

(ابن مسعود) خودای لئی رازی بئی ده فهرموئی پیغه مبه ﷺ له هیچ نویژی کی خویدا قونووتی نه کردووه.

(۵) حدیث ابي مخلد قال صليت مع ابن عمر (رضي الله تعالى عنهما) قال ما قنت رسول الله ﷺ في الصبح فلم يقنت فقلت له ألا أراك تقنت فقال ما أحفظه - أي القنوت - عن أحد من اصحابنا^{۲۰}.

(ابی مخلد) ده فهرموئی نویژی به یانیم له گهل (ابن عمر) کرد، خویان لئی رازی بئی، فهرموئی پیغه مبه ﷺ قونووتی به یانیانی نه کردووه، نه ویش قونووتی نه کرد، پیم گوت ناتبینم قونووتی بکهی؟ فهرموئی نایه ته بیرم یاوه ریگ له یاوه رانی

^{۱۹} المجموع ج ۳.

^{۲۰} همان سهراوه.

پیغمبر کردبیتی.

(۶) حدیث ابن عباس (رضی الله تعالی عنهما) قال:
القنوت فی الصبح بدعة^{۲۱}.

(ابن عباس) ده فمرموی قنوت له نویژی به یانیاندا
بیدعه یه تازه بابه ته.

(۷) حدیث أم سلمة: عن النبي ﷺ أنه نهى النبي عن
القنوت فی الصبح. رواه البيهقي^{۲۲}.

(أم سلمة) له پیغمبر ده گیریتته وه که نه یه یشتوه
قنوت له نویژی به یانیاندا بکریت.

نه مانه نهو فمرمودانه بوون که نهوانه ی مهشروعی به تی
قنوتی به یانیان رهت ده که نه وه کردوویانه ته به لگه ی راستی
بیروپای خویمان که به پیی بوچوونی نهوان نهو فمرمودانه
نیشانن له سمر ته وه ی قنوتی نویژی به یانیان سوننهت نه بی. له
فمرموده که ی (أنس) و فمرموده ی (أبو هريرة) وا ده گه یه نی

---

^{۲۱} هه مان سه رچاوه.

^{۲۲} هه مان سه رچاوه.

که قونوت به هه می شهیی و به بهرده وامی سوننت نه بی به لکو
 بو ماوهیه کی کاتی دیار بی. فرموده کهی (سعد کوری طارق)
 ناماژه بهوه ده کات که قونوت تازه بابه تمو له دوای
 خوشه و بسته وه علیه السلام داهاتی. فرموده کهی (ابن مسعود) یش
 نهوه نیشان ده دات که پیغه مبر علیه السلام له هیچ وه ختیکی نوژدا
 قونوتی نه کردوه، واتا به پیی تم قسانی (ابن مسعود) له چ
 کاتیکی نوژدا سوننت نیه به یانیانیش هروه ها به فرموده ی
 (أبي مخنف) یش (ابن عمر) نه هاتوته بیری له وه ییا وهره کانی
 پیغه مبر علیه السلام دی بی قونوتیان کرد بی که به پیی تیگه یینی نهو
 مه شروع نه بو بی. له فرموده ی (ابن عباس) وا پی ده چی که
 نهو بهوه تیگه ییوه قونوت تازه بابه تمو شرعی نه بووه.

به شیوهیه کی گشتی نهوانه ی نکولی له مه شروع بوونی
 قونوتی نوژی به یانیان ده کمن نهوا به پیی زانین و راده ی
 بوچوونیان له مانای نهو فرمودانه ی سهروه بو سه لماندن ی نهو
 بیرو بوچوونیان به لگه یان لی ده خوازن و ده لین قونوت له
 نوژی به یانیاندا مه شروع نیه.

جا ئەوانە فەرموودەکان بوون، هەرچی ئەو زاتانەى لەسەر
ئەم راپە دان ئەوا ئەوانیش زۆرن بەلام ژمارەیان ناگاتە ژمارەى
ئەوانەى خواەنى بیروپرای یەكەمەن. جا لەوانەى دەستەى دووهم
ناوی هەندیکیان دەهینین وەکو:

(عبدالله ی کورپی مسعود) و هاوڕێیەکانی، (أبو هريرة)
لەیهك رێواپەتدا، ئیمامی (أبو حنيفة) و یاوەرەکانی، (سفيان
الثوري) لەیهك رێواپەتدا و ئیمامی (أحمد كورپی حنبل) و
هەندیکى دیکە، کە بە کورتى هەر وەکو گوتمان ئەوانە دەلێن
بە پێى فەرموودەکان قونووت لە نوێژى بەیانیاندا مەشروع نیه.
سەبارەت بەم بۆچوونەى ئەم تاقمە؛ ئەوانەى خواەنى
بیروپرای یەكەمەن واتا کە دەلێن مەشروعە وەلامى ئەوانەیان
بەچەند شێوەیهك داوەتەوه وەکو ئەوهى لە وەلامى هەردوو
فەرموودەى یەكەم و دووهم کە فەرموودەى (أنس) و فەرموودەى
(أبو هريرة) ن خودایان لى رازى بى کە بوونەتە بەلگەیان بۆ
دروست نەبوونی قونووتى بەیانیان؛ لەو قسەیهى دەلى ((ئەم
ترکە)) واتا وەکو دەلێن، لە پاشدا وازى لى هێنا ئەوا وەلامیان

به‌وه داوه‌تموه که پیغه‌مبەر وازی له دوعا لی‌کردن و به نه‌فره‌ت کردنی گاواره‌کان هیناوه نه‌وه‌ک له تی‌کرای قونووته‌که‌و ناییته مایه‌ی مه‌شروع نه‌بوونی قونووت له نو‌ژی به‌یانیدا، یاخود وه‌کو ده‌لین ئهم وازی لی هینانه بو نو‌ژه‌کانی دیکه‌ی بی‌جگه له نو‌ژی به‌یانی بووه، فهرمووده‌ی دی مه‌شروع بوونی قونووت ده‌گه‌یه‌نن، همر فهرمووده‌که‌ی (أبو هريرة) ئاشکرا بی‌ژی ئهم له دوعا وازه‌ینانه‌یه که ده‌فهرمووی ((ثم ترك الدعاء عليهم)) واتا پاشان وازی له دوعا لی‌کردنیان هینا.

گهره‌که ئه‌وه دیارو ئاشکرا بی که ده‌بی ئهم لی‌کدانه‌وه‌یه پی‌وست بی چونکه لی لادانی لی ناوه‌شی‌ته‌وه، له‌بهر نه‌وه‌ی فهرمووده‌که‌ی (أنس) که ده‌لی: ((لم يزل يقنت في الصبح حتى فارق الدنيا)) فهرمووده‌یه‌کی (صحيح) وه مانایه‌که‌ی ئاشکرایه‌و، به‌روونی مه‌شروع‌یه‌تی قونووتی نو‌ژی به‌یان ئاشکرا ده‌کاوچ ته‌م و مژگی به‌سه‌ره‌وه نیه.

پی‌سته همر فهرمووده‌یه‌کی له مانایه‌کدا پی‌چه‌وانه‌ی ئهم مانایه ئاشکرایه‌ی ئهم فهرمووده‌یه بی وا لی‌ک بدری‌ته‌وه

له گه لیدا گونجاو بیت چونکه نه مه دیاره و، واجبیشه که دوو
 فمرموده ی (صحیح) نابی له مانادا له گه ل یه کدی ناکوک بن
 جا نه گمر له پرووی دیاری دهره وهدا مانایه که یان هاوړیک نه بوو
 نهوا ده بی لیکدانه ویه کی نه وتوی بو بکری له گه ل ناشکرا بیژی
 نه فمرموده یهدا بسازیت.

فمرموده کانی (انس) خودای لی رازی بی هه موویان
 (صحیح) ن جا نه گمر دژایه تی یه ک له نیوانیاندا روو بدا، نهوا
 ده بی بخړینه وه پال یه ک و به شیوه یه کی راست و دروست کو
 بکړینه وه جا بهم کرداره پیروزه چ چه شنه دژایه تی یه ک نایه ته
 ناراه. له موسلمانان خواهن بیرو پروای پته و نومیده وارین،
 وه ختی له مانا نوریندا پشت بهم لیکدانه ویه بهستی و خو به
 هیچ جوړه لاریه کدا نه تارینی تا تووشی راپایی و دوو دلی
 نه بیت.

هر نه فمرموده یه می سهره وه، فمرموده یه کی دیکه
 داکوکی له مانایه که ی ده کات نه ویش نهو فمرموده یه که
 (البیهقی) ربوایه تی ده کات له (عبدالرحمن کوری مهدي الإمام)

دهیگپیتتهوه که فەرموویه (انما ترك اللعن .... الخ) به ناشکرا
 ئەوه دیار دەکات که پیڤه مەبەر هەر بە نەفرت کردنە کەمی واز
 هیناوه. وەلامی فەرموودە ی سۆیەم که فەرموودە کەمی (سعد
 کوری طارق)ە، ئەوێه که ئەوانە ی ئەو فەرموودانە یان رێوایەت
 کردووێه که قونووتی نوێژی بەیانیان دەسەلمێنن ئەو زانترن و بە
 ژمارەش زۆرتەرن، پێویستە قسە ی ئەوان پێشتر بخرێ که دیاریشە
 راستی لەلای ئەوانە یه زۆرتەرن و زیاتریش ناگاداری فەرموودە و
 کرداری پێڤه مەبەر بوونە بە تاییبەتی ئەوانە ی زۆرتەرنی وەخت
 هاو دەم و ئاوە لی پێڤه مەبەر ﷺ بوونە و هاو رێیەتیان لە گەلدا
 بەردەوامتر بوو.

وەلامی فەرموودە ی چوارەم و اتا فەرموودە کەمی (ابن
 مسعود) ئەوێه که ئەم فەرموودە یه لە جوۆری (ضعیف)ە و بێ
 هیژە، ئەویش لەسەر ئەو قسە یه ی دەلێن رێوایەتی (محمد کوری
 جابر السحمي) یه و رێوایەتی ئەو بێ هیژە و کاری پێ ناکرێ،
 هەر وەها لەبەر ئەوێه ئەم فەرموودە یه نەفی دەکات و اتا دەلی
 نەبوو، هەر وەکو دیارە فەرموودە ی (أنس)یش دەیسەلمێنی و

ده لى هه بووه، نه مهش له لايهن زانايانى زانستى بنه چه كانى
 شهرع دياره كه (اثبات) له پيش (نفي) دايه چونكه نهو هيزه
 له (اثبات) دا ههيه له (نفي) دا نيه هه وهك به مه زندهى
 عه قلىش هه ده بى (اثبات) له پيشتر بى.

وه لامى فەرموودهى پينجه م، فەرمووده كهى (ابن عمر) ه
 كه ده لى ((انه لم يحفظ....)) واتا نه هاتوته بىرى، يان له بىرى
 كردووه، له كاتيكدا (انس) و (البراء كورى عازب) و هى ديكه
 جگه له وان له بهريان بووه، پيوستيشه كى له بهرى بى و له بىرى
 بى بريارى نهو به پيش نهو كه سه بخرى كه له بهرى نيهو له بىرى
 نيه. هه وهك نهو په ندهى ده لى ((قَدْ مَن حَفِظَ عَلَى مَنْ لَمْ
 يَحْفَظْ)) واتا كى له بهرى كرد بى به پيش نهو كه سه ده خرى كه
 له بهرى نه كرد بى.

وه لامى فەرموودهى شه شه م، فەرموودهى (ابن عباس) ه
 فەرمووده هيه كى بى هيزه، له (ابى لىلى الكوفى) ريوايه تى
 كردووه، ريوايه تى (ابى لىلى) ش نهو نده گوئى پى نادر تى و
 كارى پى ناكړى سهره راي نهو هى هه له (ابن عباس) خوئيه وه

ریوایه تییکمان ناو برد که فەرمووێه (قنت رسول الله ﷺ في الصبح) له پیشتیش گوتمان سه لمیتر او به پیش نهی ده که وی جا چ ریوایه تی خۆی بی یا هی دیکه بی.

وه لامی فەرمووده ی هه فته م فەرمووده ی (أم سلمة) یه له سه ر قسه ی هه ندی که س (ضعیف) ه له بهر نه وه ی ده لێن له ریوایه تی (محمد کوری یعلی) یه وه له (عتبة کوری عبدالرحمن کوری عبدا لله نافع) ه که نه ویش له باوکی خۆی ریوایه تی کردووه، باوکیشی له (أم سلمة) ی ریوایه ت کردووه (الدارقطني) ده لی ریوایه تی نه م سی که سه بی هیزه و پی ناچی نه وه راست بی که نافع گوئی له (أم سلمة) بووبی. -هه ر خوداس چاکتر ده زانی چۆنه -.

نه مه پوخته ی قسه ی هۆزانی پایه بهرز شیخی (نووي) بوو که له رافه کردنی (المهذب) دا نووسیویه تی و پوخته ی بزچوونی رافه کاری فەرمووده کانی نیو (عون المعبود) و رافه ی (سُنن أبي داود) و (تحفة الأحوذی) له رافه ی (الترمذی) و (القسطلانی) له رافه ی (البخاری) دان.

ئیمەش بە پێی هەڵبەجانی قسەو لیکۆلینەوێ
 لێتۆژەرەکان و بەپێی هەندێ رێسای باوی نیۆ زانستی شەرع ئەوا
 دەلێن ئەوێ بیروپرای یەکمەم (واتا دروست بوونی قونووتی
 بەیانیان) لاسەنگ و راستەر دەکات هەندێ بوچوونی دیکە
 بێجگە لەوانە باس کرا، وەکو ئەوێ دەلێن لەنیۆ ئەوانە
 لەسەر ئەو بیروپرایەن چوار خەلیفەکانی راشیدی (خودایان لێ
 رازی بێ) کە ئەو زاتانەش زیاتر جی و پایەیان لە لایەن
 پیغمبەر ﷺ دیارتر بوو، هەرۆک لە فەرموودەییەکی
 (صحیح) دا هاتوو کە دەفەرموێ ((فعليكم بسنتي وسنة
 الخلفاء الراشدين المهديين)) واتا پێویستە لەسەرتان دەست بە
 سوننەتی من و سوننەتی خەلیفە راشیدیە هیدایەت پێ
 دراوە کە ئەو بگرن. ئەم فەرموودەییەش (أبو داود الترمذي)
 رێوایەتیان کردوو، (الترمذي) دەلێ ئەم فەرموودەییە لە جۆری
 (حسن) ه، لە دانەییەکی دیکە دا دەلێ (حسن صحيح).
 سەرەپای رێوایەتی ئەم دووانە ئیمام (أحمد) و (ابن ماجه) و (أبو
 نعیم)یش رێوایەتیان کردوو، (أبو نعیم) دەلێ فەرموودەییەکی

چاکه. جا بیجگه لهم فمرموده یهش پیغه مبهری مهزن ﷺ له
 فمرموده یه کی دیکه ی (صحیح) دا که (حذیفة) ریوایه تی
 کردووه ده فمرموی ((اقتدوا باللذین بعدی، فأشار الیهما أي الی
 أبي بکر الصدیق وعمر الفاروق)) واتا په پره وگری نهم دوو
 کهسه بن که له دوا ی منه وه دین، ناماژه شی بو همدووکیان
 ده کرد واتا بو حه زره تی (أبو بکر) و حه زره تی (عمر).

جا گهره که مروفی موسلمان زهینی خوی بداته نهم دوو
 ده قه پیروژه بزانی خواستی چی ده کمن و چییان لی ده فامریتته وه؟
 ده لیتین نه وه یان لی دهره نجام ده کری که گوپرایه ل بوونی
 فرمانی پیغه مبهر پیویسته. لی ره دا مه بهست نه وه یه کار به
 کردارو ره فتاری نه وان بکریت و په پره و بکرین جا نه مه یه
 نیشانه ی لاسه نگ بوونی رای نه وانه ی دان به مه شروع بوونی
 قونووتا ده نین، زیاد له مهش رای زوریه ی یاوه رانی دیکه ی
 پیغه مبهر ﷺ له که لدایه که نه وان قونووتیان ده کردو له
 قونووتا دوعای پیغه مبهر ﷺ یان ده خویند یان نه و دوعایه ی

نیمامی (عمر) یان ده خویند. له نیتو نه و یاوه رانه شدا وه کو^{۲۳}
 (عمار کوږی یاسر) و (أبي كوري كعب) و (أبو موسى
 الأشعري) و (عبد الرحمن كوري ابوبكر) و (عبد الله ی کوږی
 عباس) له ریوایه ټیکدا و (أبو هريرة) له وهی خوۍ له به یانیاندا
 قونووتی کردو وه و (البراء كوري عازب) و (أنس كوري مالك) و
 (أبو حلیمة معاذ كوري الحارث الأنصاري) و (حفاف كوري
 ايماء كوري رخصة) و (اهبان كوري صيفي) و (سهل كوري
 سعد الساعدي البدری) و (عرفجة كوري شريح الأشجعي
 البدری) و (معاوية كوري ابي سفيان) و (عائشة الصديقة).
 ههروه ها له نیتو (المخضرمين) یشدا (أبو رجاء العطاردي) و
 (سويد كوري غفلة) و (ابو عثمان الشهدي) و (ابو رافع الصائغ
 البدری). له نیتو تاییعانی شدا و اتا نه وانه ی دواۍ سهرده می
 پیغه مېهر عليه السلام زوړن؛ نه وانه ی ده ټین قونووتی به یانیان مه شروع؛
 له وانه (سعید کوږی المسیب) و (الحسن کوږی عثمان) و

^{۲۳} جامع الترمذي مع شرحه تحفة الأحوذی ج ۱.

(قتادة) و (طاوس) و (عبید کوری عمین) و (الریع کوری
 خثیم) و (ایوب الزبیر) و (زیاد کوری عثمان) و (عبدالرحمن
 کوری ابی لیلی) و (عمر کوری عبدالعزیز) و (حمید الطویل).
 دیسان سهره پای نهوانه زۆربهی زانایانی شهرعیش ههر له سهر
 نهو رایهن که قونووتی نوژی بهیانیان دروسته، لهوانه نیمامی
 شافیمی و هاوړپیه کانی، (ابو اسحاق) و (ابوبکر کوری محمد) و
 (الحکم کوری عتیبه) و (حماد) و (مالک کوری انس) و
 (الاوزاعی) و (الثوری) له دوو ریوایه تاندا ههروه ها خه لکی
 حیجازو زۆربهی خه لکی شام و زۆری دیکه ش. جا کومه لیکي
 لهو ته رزه، نهوا خواوهنی شاره زایی تهواو و زانستی زۆرن
 سه بارهت به حوکمه کانی ثانی نیسلام و پیداویسته کانی نوژیرو
 تاعهت. هه مووشیان له پیغه مبهری خواوه ﷺ وهرگرتوه و له بو
 جیماوه. جا وهختی هیزی به لگهی نهوانه مان ده رخت که هیزی
 به لگیان به ناشکراییه کی فره ناشکرا دیاره که دان به
 مهشروعی بهتی قونووتی بهیانیان دههینن؛ نهوه سه لمیندرا
 له گهل نهوهی زیده زاناو ناودارن، متمانهیان پی ده کریت و پروایان

لهسەر نهوا:

تیمهش بیروپای نهوانه ههلهدهبژێرین، قونووتی بهیانیان
به سوننهت دهزانین و داکۆکی لهسەر نهو حالهته دهکهین که
نیستا لهدوای روکووعی رکاتی دووهمی نویژی بهیاناندا دووعای
قونووت دهخوێنین، که نهگهر نوێژکهڕێک نهیکرد سهجدهی
سههوی له بریتیدا بۆ دهبات -ههر خوداش چاکتر دهزانێ چۆنه.
به واجیبی سهڕ شانیشی دهزانم لهدوای ئهم ههلبژاردنه
ههستی خۆم دهبرێم بهرامبهڕ به ریزو حورمهتی زۆرم بۆ نهو
زاتانهی خاوهنی بیروپای دووهمن و له خودام داوایه پاداشتی
ههولی نهوان و ههولی چاکهی ههموو لایهک بداتهوه که ههردوو
لا خاوهنی بیرو پڕوای بێ گهردی تایبهتین بۆ خودا، خاوهنی بیرو
پڕوایهکن خالی له ههموو ههست و نهستی دیکهی بێجگه له
دین پهرههزی، خودا ریزو پایهیان زیتر بکات و پاداشتیان پتر
بداتهوه، خودا لهبهڕ خاتری نهوان له تیمه و دایک و باوک و
مامۆستای تیمه خوش بێ و له پۆژی ههشردا له گهڵ نهواندا
کۆمان بکاتهوه.

دوعلى قونووت

قونووت به همر وشه يه كى دوعا ييت يا به همر وشه يه
مه تحى زاتى خوداى تيا بى دروسته به لام چاكثر وايه ماثور بى
وه كو نه وهى پيغه مبهري خوشهويست قونووتى پى كردوه كه له
خواره وه دهينووسين كه سوننه ته له كوتاييدا سه لاواتى سمر
پيغه مبهريشى تيا بى. دوعا يه كهش نه مه يه:

((اللهم اهدني فيمن هديت، وعافني فيمن عافيت،
وتولني فيمن توليت، وبارك لي فيما أعطيت وقني شر ما
قضيت فإنك تقضي ولا يُقضى عليك، وإنه لا يذل من واليت
ولا يعز ما عاديت، تباركت ربنا وتعاليت^{٢٤}، فلك الحمد على
ما قضيت، استغفرك وأتوب اليك)) وصلى الله على سيدنا
محمد النبي الأمي وعلى آله وصحبه وسلم.

---

^{٢٤} التاج ج ١.

به زياده كه يه و اعانة ج ١.

بئ گومان نه گهر پيشنوئژ بيخوينئ له جياتى راناوى
 كهسى يه كه مى تاك؛ راناوى كهسى يه كه مى كو به كار دههينئ.
 ههروه ها سوننه ته ئهم دوعايه ي خواره وهى ئيمامى
 عومهر خواى لئ رازى بئ بخويندرئ كه (البهيقى) ريوايه تى
 كردوه ته مهش دوعاكه يه^{٢٥}:

((اللهم إنا نستعينك ونستغفرك ونؤمن بك ونتوكل
 عليك ونثى عليك الخير كله، نشكرك ولا نكفرك ونخلع
 ونترك من يفجرك. اللهم إياك نعبد ولك نصلي ونسجد وإليك
 نسعى ونحفد، نرجو رحمتك ونخشى عذابك إنَّ عذابك الجد
 بالكفار ملحق)) ئينجا سه لاوات له پيغه مبه ردى.

جا ئهم دوعايه نه گهر يه كينكيان بخويندرئ تهوا يه كه م
 خويندنى چاكتره. به لام نه گهر نوئژكه ر به ته نيا بوو، يا پيش
 نوئژى چهند نوئژكه ريكى ديار بوو تهوا خويندنى ههردوو دوعا
 بهيه كه وه چاكتره و، ان شاء الله پاداشتىكى زورى ههيه.

^{٢٥} اعانة ج ١.

قونووتی کاره ساتان و

قونووتی نویژی (وتر)

سهره پای شهوی له پیشه کی شه نامیلکه یه دا ناماژده مان
بو شه کرد که ده لیین له بهر شهوی بابه ته که ی نیمه سه باره ت
به قونووته، قونووتیش بیجگه له نویژی به یانیان له وه ختی
دیکهش ده خویندری وه کو شهوی نه گهر کاره ساتیک دابه زیتته
سهر کو مه لگایه ک له نویژه کاندای قونووت ده کریت و بیجگه
له مهش له نویژی (وتر) دا. جا نیمه به کورتی باسی همر یه که م
دوانه ده که یین.

قونووتی وه ختی کاره سات

(قنوت النازلة)

مه بهست له قونووتی کاره ساتاندا شهویه وه ختی، خودا
کاره ساتیک بۆ سمر کۆمه لیک له کۆمه لگای موسلمانان (نازل)
بکات شهوا له نویژدا قونووت کردن مه شروعو دوعاو پارانه وه
له بهر خودا ده کری تا شه کاره ساته هه لبرگیت و بارگرایان
له سمر لا ببات یا له قونووتدا دوعا له چینیکی تاوانبار ده کریت.
جا سه بارهت بهم تهرزه قونووته شهوا دیسان زانایان
بوونه ته دوو بیرو راو دوو تاقم؛ تاقمیکیان که که مه که یان
له سمر شهوا باوه رهن که چ کاره ساتیک قونووتی بۆ ناخویندری به
به لگهی شهوی پیغه مبهرد عليه السلام هندی به سهرهاتی زه حمهت و
له بهر دل گرانی به سمردا هاتوه، شتیکی شهوتوی لی نه بیستراوه
بییته نیشانهی شهوی له نویژدا قونووتی بۆ خویندبن، له وانه

وہ کوئو گہ مارؤدانہی لہ شہری (خہندہق) دا لہ سہر موسلمانان
 کراو ہلی دیکہش. بہ لام ہندی زانای دیکہ - کہ تہوانہ زؤرن-
 لہ سہر تہو باوہرہن پیغہ مبہر ﷺ قونووتی بؤ کارہ ساتان خویندوہ
 وہ لامی تہوانہش کہ دہ لین پیغہ مبہر ﷺ قونووتی نہ خویندوہ؛
 بہوہ دہدہ نہوہ کہ پیغہ مبہر ﷺ لہو ہندانہ نہی خویندوہ بہ لام
 لہ ہندیکی دیکہدا واتا لہ ہندی کارہ ساتی دیکہی خویندو،
 بہ لگہشیان بؤ تہمہ لہ نیتو فہر موودہ کانی پیغہ مبہر دا زؤرہ،
 تیمہ تہم بہ لگانہی خواروہ ناوڑہ دہ کہین:

- ((عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قنت رسول الله ﷺ في
 صلاة العتمة شهراً يقول في قنوته: اللهم نجّ الوليد بن الوليد
 اللهم نجّ سلمة بن هشام اللهم نجّ المستضعفين من المؤمنين
 اللهم اشدّد وطأتك على مضر اللهم اجعلها عليهم سنين
 كسني يوسف. قال أبو هريرة واصبح رسول الله ﷺ ذات يوم
 فلم يدع لهم، وذكر ذلك لهم وقال وما تراهم قد

(أبو هريرة) خودای لی رازی بی ده گیتتهوه که پیغمبر ﷺ یهک مانگ له نویژی عیشایاندا قونوتی ده کردو. ثم دو عایه ده گوت: خودایه (الولید کوری الولید) پژگار بکه، خودایه (سلمه کوری هشام) پژگار بکه خودایه چهوساوه برواداره کان پژگار بکه، خودایه عه زابی خوت بخه ره سمر (مُضَر) خودایه گرانی وه کو گرانی زه مانی (یوسف) یان به سهردا بهینه. (أبو هريرة) ده فمرموی به یانیه کیان پیغمبر ﷺ دوعای بۆ نه کردن منیش پیم گوت فمرموی نابینی هاتنهوه.

هر لهم بارهیه وه فمرمووده ی دیش هیه وه کو ثم دوو فمرمووده یه:

- وفي رواية لأنس قلت رسول الله ﷺ بعد الركوع شهراً يدعو على قاتلي القراء ۲۷.

۲۶ سنن أبي داود ج ۱.

۲۷ ارشاد الساري لشرح صحيح البخاري ج ۲.

واتا (أنس) ريوایهت ده کا ده لى پیغه مبهرى خودا ﷺ
مانگيک له دواى روکوعد قونووتى ده کردو دوعاى له بکوژانى
قورئان خوینه کان ده کرد.

نهوانه نهو هفتا قورئان خوینه بوون پیغه مبهر
نارد بوونیه نیو چهند هۆزیکی خودا نه ناس تا بانگهیشتی په سهند
کردنى په یامى نیسلا مه تیان بکه ن و قورئانیان بو بخوینن،
هۆزه کانیش (رعل) و (ذکوان) و (عصیه) بوون، له سهر بیرى
(معوثة) دهستیان لى وه شانده بوون و شه هیدیان کرد بوون ته نیا
(کعب کورى زید الأنصاري) یان لى ده رباز بوو بوو.

- عن ابن عباس قال قنت رسول الله ﷺ شهراً متتابعاً
في الظهر والعصر والمغرب والعشاء والصبح في دُبُرِ كل صلاة
إذا قال سمع الله لمن حمده في الركعة الآخرة يدعو على أحياء
من بني سليم على رعل و ذكوان و عصيه ويؤمن من خلفه.
رواه أبو داود^{٢٨}.

^{٢٨} جامع الترمذي مع شرحه تحفة الأحوذى ج ١.

واتا ابن عباس ده گیریتسه وه که پیغه مبهری خودا ﷺ
 مانگیك له دواى یه ك له نویژی نیوه پړو عسرو مه غریب و
 عیشاو نویژی به یانی له دواى هه موو نویژیک هه که له رکاتی
 دواى گوتى سمع الله لمن حمده شهوا دوعای له هه ندی هۆزی
 (بنی سلیم) ده کرد له (رعل) و (ذکوان) و (عصیه)، نویژکه ریش
 له دواى نهودا ده یانگوت آمین.

جا نه مانه به لگهی بوونی قونووتن و به لگهی نه وهن که
 دوعا کردن له گاورو تاوانباران نویژی پی نابری.

لهوانهی ده لیڼ قونووتی کاره ساتان مه شروع؛ نیمامی
 (شافعی) و (أحمد کوپی حنبل) و هی دیکه ش.

سه بارهت به مه سه لهی دروست بوونی قونووتیش له چ
 وهختیکی ناو نویژدا شهوا شهویش جیاوازی له سه ره، هه ندی
 ده لیڼ له پیش روکووعه، بۆ شهوی وهخت زیاتر به سه ره وه
 بمینی و نویژکه ری دیکه به رکاته که را بگهن به لام هه ندیکی دی
 ده لیڼ دواى روکووعه وهختی گوتنى سمع الله لمن حمده به لگهی
 بیروپرای یه کهم چهند فهرمووده یه که لهوانه نه فهرمووده یه:

- حدثنا مسعود قال حدثنا عبد الواحد قال حدثنا

عاصم قال سألت أنس بن مالك رضي الله عنه عن القنوت فقال قد كان القنوت -أي مشروعا- فقلت قبل الركوع أو بعده قال قبله، قلت إن فلانا أخبرني عنك أنك قلت بعد الركوع فقال كذب إنما قنت رسول الله صلى الله عليه وسلم بعد الركوع شهراً^{٢٩}.

(عاصم) خودای لی رازی بی گوتوویه: له (أنس کوپی مالک) م سه بارهت به قونووت پرسى فمرمووی قونووت مهشروعه، گوتم له پیش روکووع یا له دواى روکووع فمرمووی له پیش روکووع، گوتم فیلانه کمس له تووهی بو گتپراموه که گوتووته دواى روکووعه فمرمووی درویه، پیغه مبهری خودا صلى الله عليه وسلم یه ک مانگ له دواى روکووعدا قونووتی کردووه.

به لام به لگهی نموانهی ده لین دواى روکووعه زورتره له به لگهی نموانهی ده لین پیش روکووعه، له وانه نه م دوو فمرموده یه هه لده بژیترین:

---

^{٢٩} ارشاد الساري لشرح صحيح البخاري ج ٢.

- من رواية لأنس رضي الله عنه: قنت رسول الله ﷺ بعد الركوع شهراً يدعو على قاتلي القراء^{٣٠}.

له (أنس) ده گيژنه وه فهرموويه پيغه مبهر يه ك مانگ له دواي روكونوع قونووتي كرده وه دوعاي له بكونژاني قورشان خوينه كان كرده وه.

- وفي رواية عن ابن عباس رضي الله عنه قنت النبي ﷺ شهراً متتابعاً في الصلوات كلها في اعتدال الركعة الأخيرة يدعو على احياء العرب ويؤمن خلفه^{٣١}.

واتا (ابن عباس) خودايان لي رازي بي ريوايهت ده كاو ده فهرموي پيغه مبهر مانگي ك له دواي يه ك له هه مووي نويزاندا له هه لستانه وه ي روكونوع ركاتي دوايي قونووتي ده كرده دوعاي له هه ندي هوزي عمره ب ده كرد، نويز كمره كانيش ده يانگوت آمين.

---

^{٣٠} التاج ج ١.

^{٣١} ريوايهتي أبو داود.

نهوانه‌ی ده‌لین پیش روکوع ده‌کری ئیمامی (أبو حنیفة) و (سفیان الثوری) و هندیکی دیکهن، به‌لام نهوانه‌ی ده‌لین دوا‌ی روکوع ده‌کری نه‌وا ئیمامی (شافعی) و ئیمامی (أحمد) و هندی یاوه‌رو تابعی دیکهن.

هر لهم بابه‌ته‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه نه‌ویش نه‌ویه ئایا له هه‌موو نویژه‌کاندا ده‌کری یا له چه‌ند نویژیکدا؟ نه‌ویش جیاوازی له‌نیو زانایانی له‌مه‌ردا هه‌یه، هه‌یانه ده‌لین له چه‌ند نویژیک دایه، هه‌شیانه ده‌لین له هه‌مو نویژه‌کاندا ده‌کری، به‌لگه‌ش نه‌م فهرمودانه‌ی خواره‌وه‌ن:

- عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ كان يقول في صلاة الفجر بعدَ ربَّنَا لك الحمد في الركعة الآخرة اللهم أنج الوليد بن الوليد وسلمة بن هشام وعياش بن ابي ربيعة والمستضعفين من المؤمنين اللهم اشدْ وطأتك على مضر واجعلها عليهم كسني يوسف اللهم العنْ لحيان ورعلا وذكوان وعصيه عصت الله ورسوله. ثم ترك ذلك حين نزل ﴿وليس

لك من الأمر شيء» رواه الثلاثة^{٣٢}.

واتا (أبو هريرة) خُوداى لى رازى بى دهگيرتتموه دهلى
پيغهمبر ﷺ له دواى نوڙى بهيانيدا دوعاى ده کردو دهگوت
خودايه (الوليد كورى الوليد) و (سلمة كورى هشام) و (عياش
كورى ابى ربيعة) و چموساوه پرواداره كان پزگار بكه. خودايه
گرانى عهزابى خوت بخمره سمر (مضر) و لييان بكه گرانى
(يوسف)، خودايه نهفرت له (حيان) و (رعل) و (ذكوان) و
(عصيه) بكه له خوداو پيغهمبرى خودا ياخى بووينه. (أبو
هريرة) دهلى پاشان كه نايهتى «وليس لك من الأمر شيء»
هاته خواره وه وازى لى هيتنا.

— عن أبي هريرة انه قال: قنت رسول الله ﷺ في صلاة
العتمة شهراً يقول في صوته ((اللهم انج الوليد بن الوليد.....
الخ))^{٣٣}.

---

^{٣٢} التاج ج ١.

^{٣٣} سنن أبي داود ج ١.

(أبو هريرة) ده لى پیغمبر ﷺ مانگیك له نویژی
عیشادا قونووتی ده کرد ثم دو عایمی ده کرد که له پیشتر
نووسیمان.

- حدثنا داود بن أمية حدثنا معاذ يعني ابن هشام
حدثني أبي عن يحيى بن ابن كثير حدثني ابو سلمة ابن
عبدالرحمن حدثنا أبو هريرة قال والله لأقربن بكم صلاة رسول
الله ﷺ قال فكان أبو هريرة يقنت في الركعة الآخرة في صلاة
الظهر وصلاة العشاء الآخرة وصلاة الصبح ويدعو للمؤمنين
ويلعن الكفار^{٣٤}.

له (أبو هريرة) ده گێرنه وه فمرموويه له هه مووتان زیاتر
له نویژی پیغمبره وه نزیکم. ده گێرنه وه (أبو هريرة) له رکاتی
دوایی نویژی نیوه پوو عیشاو نویژی به یانی قونووتی ده کردو
دوعای بو ئیمانداران ده کردو نه فره تی له کافران ده کرد.

- حدثنا عبد الله بن معاوية حدثنا ثابت بن زيد عن

^{٣٤} صحیح مسلم ج ٤.

هلال بن خباب عن عكرمة عن ابن عباس قال قنت رسول
الله ﷺ شهراً متتابعاً في الظهر والعصر والمغرب والعشاء
وصلاة الصبح في دبر كل صلاة^{٣٥}.

واتا له پیغه مبهر ﷺ ده گپرنهوه یهک مانگ له دواى یهک
له دوا دواى هه موو نویتزکی نیوه پړو و عسرو مه غریب و عیشاو
به یانی قونووتی کردووه.

- في رواية أخرى عن ابن عباس (رضي الله عنهما):
قنت النبي ﷺ شهراً متابعاً في الصلوات كلها في اعتدال
الركعة الأخيرة يدعو على أحياء من العرب ويؤمن خلفه^{٣٦}.

واته (ابن عباس) خودایان لى رازى بى ده گپرتنهوه که
پیغه مبهر ﷺ مانگیتک له دواى یهک له هه لستانه وهى رکاتى
دواى هه موو نویتزه کان قونووتی کردووه و دوعای له هه ندی
هوزى عمره بان کردووه له دوايدا ده گوترا آمین. که نهم

---

^{٣٥} سنن أبي داود مع حاشية عون المعبود ج ١.

^{٣٦} ريوایه تى أبو داود.

فهرموده‌ی‌ش بۆ به‌لگه‌ی دوا‌ی روکووع پیشتر با‌سمان کرد.
پوخته‌ی قسه: وا ده‌رده‌که‌وئ که قونووت خویندن له
وه‌ختی کاره‌ساتاندا مه‌شروعه‌و له هه‌موو نوێژیکیشدا ده‌کریت و
له‌دوا‌ی روکووعیشدا‌یه.

قونووت له نوټږی (وتر) دا

بهر له وهی باسی قونووتی نیو نوټږی (وتر) بکشین

پیویسته که میټک له سهر (وتر) خوی بدویین:

وشمی (وتر) واتا تاک، مهبه ستیش لیږه لهو نوټږه یه

ژماره ی رکاته کانی تاک بی وه کو بلیین یه ک، سی، پینج.... تاد.

له چوڼیه تی نوټږی (وتر) جیاوازی نیو زانایانی له سهر دا

هیه. نیمامی (شافعی) او (مالک) او (احمد کوری حنبل) ده لټن سور

واجیب، بی گومان له لای حنه فی یه کانش واجیب له خوار

فهرزه وهیه.

جیاوازی پیشه وایانی شهرع له مهر نوټږی (وتر) بهم

جوړه یه:

- نیمامی (حنفی) ده لی سی رکاته، بهیه ک سه لام

دانه وه واتا همرسی رکات پیکه وه بکریست. وه خته که شی له دواي

ئاو ابوونی شه فقه تا نه وه خته ی بهیانی هه لدیت.

- نیمامی (احمد) ده فمرموی که مه که می نویژی (وتر)
 یه ک رکاته و زوره که می یازده رکاته. نه گمر نویژ که می یازده
 رکاته که می کرد با شتر وایه دوو رکات دوو رکات بیکات نه وهی
 دواپی تا ق بی. بو وه خته که شی به بیرو پای نیمام (احمد) با شتر
 وایه له دوا دواپی شهودا بکریت، دروسته بهر له خهوتنه وهی
 بکریت.

- نیمام (مالک) ده فمرموی یه ک رکاته، دوو کاتی
 هدییه.

- نیمام (شافعی) ده فمرموی لای که می نویژی (وتر)
 یه ک رکاته و، زوره که می یازده رکاته. کاته که می له دواپی نویژی
 عیشاویه تا بهیانی داهاتنه. با شتر وایه درهنگی شهو بی، له
 مانگی ره مه زانیشدا جه ماعه تی تیدا سوننه ته.

قونووت له (وتر) دا

دهرباره ی خویندنی قونووت له نوښی (وتر) دا دیسان دوو
پای جیاواز هیه؛ بیروا پرایه کیان له سمر نه ویه که قونووت له
نوښی (وتر) دا له هه موو وهختیکي سالدا ده کریت و له پیش
روکووعدایه.

بیرو پرایه کی دیکهش هیه ده لی قونووت ته نها له نیوه ی
دووه می مانگی په مه زاندا ده کریت و له دوا ی روکووعدا.

نه وانده ی لایه نگری بیرو پای یه که من نهوا (سفیان
الثوری) و (ابن المبارک) و (اسحاق) و تیمامی (ابو حنیفه) و
خه لکی کوفه ن بو دروستی پرایه که شیان به لگه له م فهرمووده یه
ده خوازن که له (ابی کوری کعب) ده گپرنه وه فهرموویه
پیغه مبه ر عليه السلام نوښی (وتر) ی ده کردو له پیش روکووعدا قونووتی
ده خویند.

تیمامی (علی) و تیمامی (شافعی) و تیمام (احمد) و

خه لیفه کانی دیکه ی راشیدین و (ابن عمر) و بیجگه له وانیش
 ده لئین قونووتی له (وتر) دا نیه ته نیا له نیوه ی دووه می مانگی
 ره مه زاندا نه بی، و اتا له شهوی شازده مینه وه را قونوت له
 (وتر) دا له دوای روکووعه و دهستی تیدا بهرز ده کریتسه وه وه
 چونکه پیغه مبهری خوشه ویست و الله اعلم وای کردووه.

پوخته ی نه مهش له وه دایه که نهو بیرو رایه ی ده لئ
 قونوت له نوێری (وتر) دا ته نها له نیوه ی دووه می مانگی
 ره مه زاندا ده بی و له دوای روکووعیشدایه نهوا وای پی ده چی
 به هیتر بی.

دوا و ته

تهمه نمو چهند لاپره په بهرهم و هيممه تي خودا، بوو
به بهرهمي موهوازي عي هولتيكي موهوازيع له پيناوي
خزمه تي كاريكي پيروژ بو سوودي نموانه ي سوودي لي ده خوازن
و بو كاريي كړدن له لايهن موسلمانانوه.

له خودام داوايه نمو هولنه مان لي په سهند بركات كه
ته نيا بو ره زامه ندي خودا يه و به نوميدي رهمه تي خودا يه به بهر
ليخوش بووني گونا هاني بخات.

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين والصلاة
والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وصحبه أجمعين.

۲۰/ ذی الحجۃ / ۱۴۱۶ ک

۹/ مایس / ۱۹۹۶ ز

هولير / گره كي عه داله

مزگموتی (الفرقان)

پهراویزه کان له زور سهرچاوه دا هاتوون به لام ئیمه بو
دلنیایی و تهئکید بو همر یه که یه ک سهرچاوه مان نووسیوه.

سه رچاوه کان:

- ۱- قورنانی پیروزو چهند تهفسیریک.
- ۲- التاج الجامع للاصول في أحاديث الرسول. تأليف الشيخ منصور علي ناصيف ط ۴.
- ۳- ارشاد الساري لشرح صحيح البخاري. تأليف ابن لعباس شهاب الدين القسطلاني.
- ۴- جامع الترمذي مع شرحه تحفة الأحوذی.
- ۵- سنن أبي داود مع حاشية عون المعبود.
- ۶- صحيح مسلم بشرح النووي.
- ۷- المجموع شرح المذهب.
- للإمام أبي زكريا محي الدين بن شرف النووي.

٨- حاشية اعانة الطالبين للسيد أبي كبر المشهور

بالسيد البكري على حل ألفاظ فتح المعين.

٩- لسان العرب المحيط للعلامة ابن منظور.

چاپخانه ص و مزارعتی روضه شبنیری / همولیر